

paa alkoholholdige Drikke for at paavirke Folk moralsk, sige, at det er mærkeligt, at de skandinaviske, angelsaxiske og germaniske Racer ikke ere gaaede til Grunde, men at det tværtimod er dem, der se ud til at være de kraftigste Folkeslægter og i Stand til at besolke hele Verden, og dog opløser Historien, ja selv vore Mytther os om, at vore Forfædre have drukket som Børstenbindere ned igjennem lange Tider her i Landet. Jeg tror derfor ikke paa alle de statistiske Oplysninger, der raabes paa. Jeg har her i min Haand en Mængde statistiske Oplysninger, ved hvilke man vil gjøre gjældende, at Ingen ere saa fordrunkne som Engländerne, og hvori der opløses, hvor mange pCt. af Forbryderne der ere blevne Forbrydere paa Grund af Drikkældighed; det Samme fremføres jo om os efter vor Statistik. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg tror ikke paa det, jeg er tværtimod tilbøjelig til at tro, at i den Tid, hvori vi leve, er der nogen Tendents til at ville male en Mand, der drikker en Snaps, altså fort Med Hensyn til Besætningen af bairisk Al skal jeg derimod gjøre opmærksom paa, at det har viist sig i alle Lande, hvor vanffeligt det er at faae nogen Indtægt af det bairiske Al. Man maa selvfølgelig have et stort Personale og megen Kontrol. Jo vanffelligere Kontrollen er, des større Personale maa man jo have, det er utvivlsomt. Dertil kommer, at efter Flertallets Forslag er Besætningen saa høj, som jeg tror intet andet Sted. Naturligvis vil det give en klækkelig Indtægt i Statskassen, men jeg synes, det er ubilligt saaledes at bestatte Al, thi, som jeg har sagt, indeholder en Tønde bairisk Al omtrent 6 Potter rent Alkohol, og man vil altsaa forstaa, at en Slat af 6 Kr. paa disse 6 Potter er en meget høj Slat, endogsaa langt højere end Brændevinsbesætningen. Men hertil maa jeg dog sige, at skulde det lykkes at faae en hensigtsmæssig og retfærdig Toldlov, saa vil jeg ikke være uvillig til at gaa med dertil, men, vel at mærke, kun naar vi faae Spiritus- eller Brændevinsbesætningen højere op. Vil man imidlertid ikke det, saa vil jeg rigtignok forbare mig mod at bestatte Al. Overhovedet vil jeg sige, at jeg er ingen Tilhænger af disse Afgifter eller Satter paa vore egne indenlandske Produkter, og det er mærkeligt nok, at man i de senere Aar er kommen mere og mere ind paa det, som vi i Halvtredserne gik bort fra. Nu gjør jeg det Skridt at gaa med til at ophæve en af de Bestemmelser, som vi indførte i sin Tid, nemlig Sukkerbesætningen, fordi vi da ikke kunde undvære de Penge, vi fik ind derved. Denne Ophævelse af Sukkerbesætningen har den

store Betydning virkelig at give Bøsning paa et agrarisk Spørgsmaal, idet det virkelig vil vise sig, om denne Industri kan betale sig eller ei, thi Ophævelse af Besætningen af den vil have til Følge, at disse kostbare Bygninger og Indretninger, som nu maa opføres for Kontrollens Skyld, efter Forslagets Vedtagelse kunne opføres en hel Del billigere. Det bliver saa herefter ikke kostbart; men der er nu sat saa store Kapitaler i Bygninger til disse Industrier, at det jo har viist sig her i Danmark, at de faa Aar efter ere gaaede fallit. Forslaget har en langt videre Rækkevidde, end det fra først af ser ud til. Jeg skal ikke som den sidste ærede Tale, der slet ingen Ændringer har stillet, opholde mig ved mere almindelige Betragtninger. Dem kan man spare sig til Bde Behandling, eller ogsaa kunde de være komne frem ved Iste. Jeg vil kun anbefale mit Forslag. Jeg har selvfølgelig ingen Tro paa, at det vil blive godkendt i Dag, men jeg er overbevist om, at vi komme til at gaa den samme Vej, som de andre Lande ere gaaede, for at faae en fornuftig Toldbesætning. Vi ville komme til meget højere Told paa spirituose Drikke og maaste ogsaa paa andre Ting, der mere eller mindre ere Luxusartikler, for at faae en hensigtsmæssig Toldlov. Det er min bestemte Mening, og derfor stiller jeg Principet op, men ikke fordi jeg ventet, at det skal blive anerkendt i Dag. Med disse saa Ord anbefaler jeg mit Forslag, der kan betragtes som en Helhed.

Sage: Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds (Sad) har jo udførligt gjort Rede for Mindretallets Standpunkt. Det undrede mig imidlertid at den ærede Ordfører havde saa meget at udsætte paa Mindretallets Betænkning. Relativt set er det jo dog saa, at der ikke har været afgivet nogen Betænkning i en lang Række af Aar, som har været gunstigere for det Standpunkt, som den ærede Ordfører indtager i denne Sag; og naar jeg ser rigtig efter hans Indvendinger — jeg kan meget vel forstaa, at han først og fremmest ønsker, at man skal være fuldstændig enig med ham — saa ville de væsentligst paa en Misforstaaelse, som er uforklarlig, da Mindretallets Betænkning forekommer mig saa tydelig affattet, at jeg i hvert Fald ikke tror, at nogen Anden kan gjøre sig Skyldig i denne Misforstaaelse. Den ærede Ordfører udtalte, at Mindretallet endogsaa vil gaa videre i Retning af Beskyttelse end den, vi have efter den nu gjældende Toldlov. Jeg forstaaer slet ikke, hvor den ærede Ordfører har faaet det fra: Naar man læser Side 20, ser man ud-